

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מאי 2010

ת"א 08-21744 פלוני נ' עיריית חולון

1

בפני כב' השופט מנחם קליין

קטין פלוני

התובע:

נגד

עיריית חולון

הנתבעת:

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

העובדות:

- 1 התובע יליד 24/3/04. במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה התובע היה כבן כשנתיים וחצי.
- 2 התביעה הוגשה כנגד הנתבעת – בהיותה הרשות המקומית הממונה והאחראית על הגנים הציבוריים בשטח המוניציפאלי של העיר חולון (להלן: "העירייה").
- 3 ביום 12/7/06 התובע נפגע בנפילה בגן הציבורי הנדיב, אשר על תקינתו אחראית עיריית חולון. כתוצאה מהנפילה נגרמה לתובע שבר ברגלו הימנית. בסמוך למקום הנפילה קיים קטע במישטח הגומי שהוא קרוצ' ובו הפרשי גבהים (להלן: "המפגע"). מפגע זה תוקן על ידי העירייה לאחר מכן.
- 4 נסיבות הנפילה, כפי שתוארו על ידי האימא מצביעות על כך שהתובע נתקל לפני הנפילה בהפרשי הגובה של המפגע, אך לאור האמור בסעיף 54 (2) לפקודת הראיות (נוסח חדש) ומסיבות נוספות שיפורטו בהמשך לא ניתן לסמוך באופן מוחלט על עדותה של האם בקשר לנסיבות האירוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מאי 2010

ת"א 21744-08 פלוני נ' עיריית חולון

1

2

3

4

טענות התביעה:

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

5 התביעה ייחסה לעירייה, אחריות בגין רשלנות. לטענת התביעה, רשלנות הנתבעת באה לידי ביטוי בכך שלא הסירה את המפגע מהגן ולא הוזהרה מפני סכנתו האפשרית. לא דאגה לכטיחות בגן ולא תחזקה אותו כראוי.

6 בנוסף טענה ב"כ התובע המלומדת כי המדובר בגן המיועד לפעוטות ולילדים קטנים, ומשכך רמת הפיקוח צריכה להיות גבוהה מהרגיל. לאור העובדה, שהתובע נפל כתוצאה מיאותו מפגע ונגרם שבר ברגלו, יש לחייב את העירייה בפיוצי התובע על אותו נזק.

7 כמו כן לטענת ב"כ התובע המלומדת עצם העובדה שהמפגע אכן תוקן, מלמד אותנו, על הסיכון שהיה טמון בו

טענות הנתבעת:

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

8 הנתבעת הכחישה את טענות התובע ואת אחריותה לאירוע

9 ראשית, כיוון שהמדובר במקרה טרוויאלי של ילד שובב בן שנתיים וארבעה חודשים שרץ בגן משחקים ונפל, ועל כן אין לעירייה כל אחריות בגין כך.

10 שנית, כיוון שאין המדובר בבור מסוכן, וכל מה שמשתקף בתמונה ת/2, ממבט של אדם סביר, הוא הפרש גובה מינימאלי

11 שלישית, העירייה הוכיחה שיש לה מנגנון לפיקוח ותיקון מפגעים בגנים. על אף שהאם לא הודיעה לעירייה על המפגע, המפגע תוקן במסגרת מנגנון הפיקוח והתיקונים של העירייה.

דין:

12 מיטעם התובע שמעתי את עדותה של אמו של התובע ומטעם הנתבעת את עדותו של מר יעקב לוי מנהל ענף אחזקת מתקני משחקים באגף גנים ונוף בנתבעת. כן עיינתי בתמונות של הגן אשר הוגשו לתיק ביהמ"ש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מאי 2010

ת"א 21744-08 פלוני נ' עיריית חולון

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
- 13 מנהל האגף יגשה עלי רשם של בעל מסעוד מיומן. מנוסה ומחויבן מאוד. הוא הניד על נוהלי הבטיחות ותיקון ליקויים בשטח המוניציפאלי של העירייה ובין היתר ציין בתצהירו בסעיף 34.
- " הגן נשוא התביעה מתחזק בצורה רצינית ומקיפה ביותר על ידי אגף גנים ונוף, על בסיס יומי, שבועי, חודשי ושנתי. (א) קבלן נינון חיצוני.....מבצע ניקיון הגן כל יום ועבודות נינון מיוחדות אחת לשבוע.....מודיע לי על כל תקלה או ליקוי שרואה לנגד עיני. (ב) בין פעמיים לשלוש בשבוע נערכת בדיקה ויזואלית על ידי מפקח איזורי. (ג) בדיקה שוטפת של המתקנים ומשטחי הגומי בנן נערכת גם על ידי. (ד) פעם בחודש מתבצעת בדיקה מקצועית של איש בטיחות מטעם חברת "צעצועים וספורט" אשר בודק ליקויים במתקנים. (ה) אחת לשנה מתבצעת בדיקת מכון התקנים הישראלי בכל מתקני המשחקים והמשטחים בעיר, לרבות נשוא התביעה.....(ו) ככל שמתגלה ליקוי חברת שעשועים וספורט אחראית לתקנו....(ז) ככל שמתגלה ליקוי במשטחי הגומי- חברת נ.ע. לבה אחראית לתקנו....."
- 14 ברטה הנורמטיבית יש לבחון את קיומה של חובת הזהירות המושגית והקונקרטית המוטלת על הנתבעת כלפי התובן, ואת הפרת חובת הזהירות הקונקרטית וגרימת נזק כתוצאה מתהפרה (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש ואח', פ"ד לז(1) 113, 122).
- בת"א 81090/01 פרוז דן נ' הישיבה התיכונים רמת גן ואח', כתבה עמיתתי כב' השופטת בלהה טולקובסקי (בסעיף 14 לפס"ד)
- "מנגד חובת הזהירות הקונקרטית מושפעת ותלויה בשיקולי מדיניות משפטית: "בקביעתה של חובת הזהירות הקונקרטית יש לזכור כי לא כל נזק צפוי (מבחינה פיסית) הוא נזק שיש לצמתו (במישור הנורמטיבי) "אין די, שכל יצירת סיכון מטילה על אדם אחריות לכל תוצאה מזיקה שתיגרם בעקבותיה, אפילו אפשר לחזות תוצאה כזאת מראש" (השופט ויתקון בע"א 333/56 בעמ' 622).
- חיי היום יום מלאים סיכונים, אשר לעיתים מתממשים וגורמים נזקים, מבלי שיוצרי הסיכונים יישאו באחריות בנזיקין. הטעם לכך הוא, שאותם סיכונים טבעיים ורגילים הם לפעילות האנוש המקובלת וביגים נקבע, כעניין של מדיניות משפטית, כי חובת זהירות קונקרטית אינה מתגבשת. סיכונים אלה סבירים הם וחיי חברה מתוקנים לוקחים את קיומם בחשבון על כן מי שמשתמש במתקן ספורט - אם כמשתתף ואם כמצופה - עשוי להפגע מסיכונים הכרוכים בפעילות ספורטיבית. עד כמה שסיכונים אלה טבעיים הם ורגילים לאותה פעילות, אין בגינם אחריות".
- ובהמשך נאמר:

3 מתוך 6

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מאי 2010

ת"א 21744-08 פלוני נ' עיריית חולון

- 1 "חובת הזהירות הקונקרטית אינה קיימת למניעתו של כל סיכון וסיכון. הדין מבחין
2 בין סיכון סביר לבין סיכון בלתי סביר. רק בגין סיכון בלתי סביר, מוטלת חובת זהירות
3 קונקרטית, ומהו סיכון בלתי סביר? הסיכון הבלתי סביר, שבגינו מוטלת חובת זהירות
4 קונקרטית, הוא אותו סיכון אשר החברה דואה אותו במידת חומרה יתרה, באופן שהיא
5 דורשת כי יינקטו אמצעי זהירות סבירים כדי למנעו"
6
- 7 הטלת חובת זהירות קונקרטית מוחלטת בעניין כמו זה שבפני, תגרום ל"עלויות עסקה"
8 בלתי סבורות לחלוטין ולמדיניות ניהול סיכונים לא אפקטיבית על ידי העירייה בדרך
9 לחלוקת תקציבה המגיע ממסלמי הארגונה העירונית.
10
- 11 לא מצאתי רשלנות כלשהי של הנתבעת. לא בניהול הגנים, לא בפיקוחם ולא בתחזוקתם
12 כפרט לא מצאתי כל רשלנות של הנתבעת ביחס לאירועי הספציפי בו נפגע התובע.
13
- 14 התרשמותי שמדובר במגרש משחקים שעומד בתקנים המחייבים ומתאים למשחק ילדים
15 קטנים. אני מקבל את עדות מנהל האגף, כי הוא בקשר עם המפקחים וכי פעל בהתאם
16 להנחיות בכל הקשור לתחזוקה שוטפת של המתקנים והגנים. אני דוחה את טענת התביעה
17 כי הנתבעת התרשלה בקיום הפיקוח והתחזוקה של הגן.
18
- 19 ספק רב אם יש קשר סיבתי בין מחדל כלשהו של הנתבעת לבין הנזק שאירע לתובע.
20 מנסיבות הנפילה נראה, כי זו נגרמה כתוצאה מריצתו של התובע מכל מקום, גם אם יש
21 קשר סיבתי בין הנזק לבין המפגע, אין להטיל על הנתבעת אחריות שכן לא הופרה חובת
22 הזהירות מצידה.
23
- 24 בסעיף 3 לתצהיר עדות הראשית, האם לא סיפרה שהילד רץ, אלא "שיחק להנאתו ופתאום
25 נפל" מיסמכי בית החולים יום למחרת הנפילה, האמא מספרת לרופאים שהתובע "נחבל
26 בעת שנפל בזמן ריצה" לא צויין שום בור מסוכן יצויין שבחקירתה נעמי 4 שורה 13
27 לפרוטוקול הודתה האם שהיא סיפרה לרופאים את מה שקרה.
28
- 29 התביעה לא הוכיחה את עומקו של המפגע ומידת מסוכנותו. בתמונות שהוגשו רואים משטח
30 גומי, שנפגע כתוצאה ממינשה ונדליוס ולא כבלאי סביר. אולי יש הפרש של סנטימטר או
31 שניים, הפרש כזה אין בו כשלעצמו להטיל חבות על העירייה כפי שנקבע בנ.א. 1395-08-07
32 כרמלה כפיר נ. מועצה מקומית גני תקווה (סעיפים 15-16 לפסק הדין).
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מאי 2010

ת"א 21744-08 פלוני נ' עיריית חולון

- 21 האם הודתה בחקירתה שהיא לא ראתה את הילד נתקל במפגע. היא ראתה את הילד נופל, באזור המפגע. האם הסיקה מהעובדה שהוא נפל ליד המפגע, שהוא נפל בגללו אך מעבר לכך לא הובאה כל ראיה התומכת בכך
- 22 אם התובע ראתה מפגע שלטענתה, הוא מאוד מסוכן וגרם לבנה הקטן לשבור את הרגל. אך היא לא הודיעה על כך לעירייה, לא בטלפון, ולא במכתב, לא שבוע אחרי המקרה, ולא חודש לאחר המקרה, ואף שלושה חודשים לאחריו. גרסתה של האם שלא עשתה כן כיוון שהייתה בסערת רגשות, קשה לי לקבל זאת. גם לאחר שהסתיימה סערת הרגשות, יכלה האם לפנות לעירייה, ובכך "להציל ילדים אחרים" שלא ישברו רגלם כתוצאה מנפילה במפגע מסוכן כל כך. ניתן לקבוע, כטענת ההגנה, שהאם לא טרחה להתקשר לעירייה בשום שלב, כיוון שהיא לא חשה שהמפגע מסוכן. היא לא ייחסה לזה חשיבות, היא ראתה שמדובר בחפרש גובה זניח, ולכן, אין סיבה להתקשר לעירייה.
- 23 האם נשאלה בתחילת חקירתה, כמה פעמים הייתם בגן הנדיב, לפני המקרה, ומשום מה, היא התחמקה מלהודות בעובדה, שהייתה בגן הזה פעמים רבות לפני המקרה (כפי שהדבר עולה משאלה 39 ותשובה 39 לשאלון, הוגשו וסומנו כנ/1). על אף הפעמים הרבות לפני הנפילה, האם לא ראתה ולא הבחינה במפגע זה ולא דיווחה עליו. הוכח שהעירייה לא קיבלה כל דיווח לפני הנפילה. יתכן שבליילה לפני כן מנדהו ביצע את מעשה הוונדליזם הזה והעירייה לא יכלה לדעת על כך. הדרך היחידה של העירייה לדעת על מפגע מסוג זה באופן מיידי היא אם אזרח מדווח על כך. העירייה לא יכולה להעסיק גודדי פקחים שיסיירו בכל השטח המוניציפאלי יום יום. זוהי גזרה שאין הציבור – משלמי הארנונה – יכול לעמוד בה.
- 24 הנני דוחה את טענת ב"כ התובע המלומד ולפיה יש ללמוד מעצם העובדה שהעירייה תיקנה את המפגע על אחריות של העירייה לנוקי התובע. לדידי, על העירייה לתקן כל מפגע מסוג כלשהוא גם מיטעמים אסתטיים, ואין בעצם ביצוע התיקון בכדי להעיד על אחריות.
- התוצאה**
- 25 בסופו של דבר, הגעתי לכלל מסקנת כי הנתבעת לא הפרה את חובת הזהירות הקונקרטיית אשר מוטלת עליה. תוצאת הנפילה של ילד בן כשנתיים וחצי במגרש בגן משחקים, שהתבטאה בפגיעה ממשית, הינה תוצאה של יד המקרה אך אין בה, כשלעצמה, להטיל אחריות על הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מאי 2010

ת"א 21744-08 פלוני נ' עיריית חולון

1 התביעה נדחת. התביעה תשלם לנתבעת שכ"ט עו"ד בסך 1,800 ₪ בצירוף מע"מ כדין.
 2 התשלום ייעשה תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום
 3 ועד התשלום המלא בפועל.
 4

5 המזכירות תמציא העתקים של פסק הדין לב"כ הצדדים

6
 7 ניתן היום, כ"ח אייר תש"ע, 12 מאי 2010, בהעדר הצדדים
 8

9 מנחם קליין, שופט
 10
 11
 12
 13
 14